

Избрана е цел за проекта „Надежда за големите градове“

Наскоро адвентната църква обяви, че започва нов проект, чиято цел ще бъде евангелизирането на най-големите градове на планетата. Първата цел на инициативата засега ще остане в тайна, но се знае със сигурност, че това е град с около 14 млн. жители и изключително слабо адвентно присъствие. Фактите около началото на инициативата бяха обявени наскоро от вицепрезидента на Световната адвентна църква Майкъл Райън. Райън обяснява, че тайнствеността около направения избор се дължи на факта, че както града, така и страната са предимно нехристиянски. Той отбелязва, че това в никакъв случай не е пречка и църквата в съот-

ветния регион си е набелязала милионния град за свой приоритет за евангелски действия.

“Местните църковни водачи са горди с това, че в града има адвентно присъствие от над сто години - отбелязва Райън. - Днес там имаме 106 конгрегации и добавяме по една за всяка изминала година, а целта ни е през следващите пет да удвоим броя им.”

Райън заяви, че църквата там очаква да присъедини към себе си най-малко 9 хил. нови членове. Този град е само един от 55-те големи световни градове, които ще се запознаят с евангелската вест според целите на новия проект на адвентната църква. **ANN**

Новоизбраният 26-ти президент на Епископалната църква - епископът на Невада Катрин Джефертс Шори, сама не скри изненадата си от решението на общото събрание на църквата по време на изборите в Калъмбъс, Охайо.

Жена оглави Епископалната църква

Изненада. Това бе реакцията на света, след като се разбра, че за първи път в историята жена ще оглави Епископалната църква в Съединените щати. Самият епископ Катрин Шори бе не по-малко изненадана от своите колеги, след като гласовете им ѝ дадоха право да оглави двумилионната деноминация. “Самата аз съм изумена и се чувствам изключително привилегирована от този избор” - заяви тя в обръщението си към епископите, ръководството и останалите миряни депутати след направения от тях избор.

Със свое решение още от преди 30 години Епископалната църква одобри ръкополагането в свещенически сан на жени. То обаче не намери подобно силно приложение. Днес изборът на жена президент на църквата най-вероятно ще причини частичното ѝ разделение. Несъгласните с избора вече заплашват с отделяне от основната част от деноминацията. Най-малко три диоцеза в рамките на църквата не приемат избора на жени за свещеници.

Епископалната църква има бурни взаимоотношения не само със световната англиканска общност, но и със световната християнска такава. Проблемите станаха още повече, след като църквата издигна в сан епископ през 2003 г. Джийн Робинсън от Ню Хемпшир, който открито заяви своята гей-ориентация. Ето защо коментаторите твърдят, че и последната стъпка ще предизвика още по-голямо разделение с останалите християнски свята.

Шори е завършила биология и океанография. Следва богословие в Орегонския държавен университет преди да бъде ръкоположена през 1994 година. Въпреки че, 52-годишната Шори, беше водач от началото на избирателния процес, тя получи необходимото мнозинство едва след петото гласуване, когато събра от 95 гласа от общо 188. Официалната церемония по ръкополагането ѝ ще се състои във Вашингтонската национална катедрала по-късно тази година.

Епископалната църква води началото си от колониалната епоха на Америка и е всъщност американското подразделение на Англиканската църква. **ХМ**

Три милиона евангелски протестанти по улиците на Сан Пауло

Над три милиона евангелски протестанти се събраха по време на евангелски срещи в най-големия бразилски град в средата на юни. По този начин освен израз на вярата си те дадоха и знак за нарастващата си значимост в страната с най-голямата римокатолическа общност в света.

В типичния си бразилски стил тълпата превърна всичко във фиеста и непосредствено до камионите, окичени с тонколони, от които гърмеше религиозна музика, можеха да се видят хора, продаващи фланелки, оцветени със зелено-жълтите цветове на бразилското знаме и носещи надпис: „В поход за Исус“.

Непрестанно пеещите християни се събраха около небостъргачите Avenida Paulista в сърцето на града, които са бразилският вариант на Уол Стрийт, за да слушат изпълненията на християнските групи, дошли за събитието.

Според полицията в Сан Пауло тълпата е набъбнала до три милиона души, удвоявайки броя на присъстващите от миналата година.

Походът се провежда всяка година на деня, в който католическата църква празнува празника „Тяло Христово“, който не се пази от евангелските протестанти, но е национален празник в Бразилия.

Вероятно обаче през следващата година събитието ще преживее неочакван удар, тъй като кметът на Сан Пауло - Гилберто Касаб, заяви, че то със сигурност няма да се проведе на Avenida Paulista, тъй като са получени множество оплаквания от борсовите търговци и местните жители за това, че походът е твърде голям, твърде шумен и пречи на борсовите действия.

Евангелските общества, като „Преродени в Христос“ и „Вселенското Божие царство“, бележат бърз растеж през изминалите десетилетия, като конгрегациите им възлизат на милиони, а 180 млн. жители на Бразилия лесно биват привлечени

Въпреки колосалните си размери, според кмета на Сао Паулу, Avenida Paulista е твърде тясна за християнското шествие. Дали наистина това е така, или пък броят на протестантите в Бразилия започна да тревожи католическото мнозинство...? Крайният резултат е един - следващата година парадът ще търси ново място за провеждането си.

от динамични богослужения със социална насоченост. Често в проповедите, отправени от амвоните, се обещава Божествена намеса за подобряване на начина на живот в страна, в която дълбоката бедност засяга десетки милиони.

През периода от 1991 до 2000 г. броят на членовете в бразилските евангелски християнски общества нараства годишно с 8%, докато католическата общност расте с едва 0.3. Само преди около век Бразилия бе почти сто процента римокатолическа страна, но този процент падна до 84% през 1995 г. и 74% в наши дни. **The Associated Press**

В своя човешки стремеж да разбираме и да знаем всичко постоянно изследваме сложните и непроницаеми неща, които често придружават действията на Бога. Така е и с молитвата. Винаги ще се намери някоя нова книга относно това, как действа тя, защо точно по даден начин, кога и за кого. В усилието си да задоволим скептицизма си даже си позволяваме да провеждаме експерименти, за да докажем, че молитвата действа.

Такава била целта на кардиолога Рандолф Бърд, когато наскоро провел изследване, включващо 393-ма пациенти в интензивното отделение по сърдечно-съдови заболявания в Джeneral Хоспитъл, Сан Франциско. Навсякъде в Америка били организирани групи, които се молели за определени пациенти. Имало и друга контролна група хоспитализирани, за които никой не се молел. С изключение на молитвата всички пациенти били подлагани на една и съща съвременна терапия. Нито пациентите, нито сестрите знаели кой за кого

ЕКСПЕРИМЕНТИ СЪС СМИСЪЛА ОТ МОЛИТВАТА?!!

се молел. Резултатите? Пациентите, за които се молели групите, показали много по-добри резултати при справянето с болестта си.

Прочутият лекар Лари Доси, който разказва за подобен експеримент в своята книга “Медицината е добро лекарство”, одобрява този подход: “Възможно е да се проведат научни изследвания над молитвата, които да бъдат напълно лишени от арогантност и непочителност - казва той. - Те могат да представят опити, при които с уважение да приканваме, а не да принуждаваме Всемогъщия да се прояви. Всъщност тестването на молитвата може да бъде форма на поклонение, ритуал, чрез който изразяваме благодарността си за този забележителен феномен.” “Ние не поставяме примка на Бога, за да Го хванем в нея - твърди той, - а по-скоро отваряме прозорец, през който да наблюдаваме как работи.”

Може тези експерименти да са добронамерени и полезни. Но все пак помислете какво казват те за характера на Бога. Ето един Бог, който помага на група пациенти само защото са имали късмета да бъдат предмет на молитва в един експеримент, докато остава друга група в страданията им само защото са имали нещастieto да не бъдат избрани!

До къде ли трябва да е стигнала човешката дързост, щом ни пречи да приемем, че просто не знаем - нито пък можем да узнаем - как именно молитвата действа? Нека припомним думите на Исус към Никодим, произнесени относно подобна тайнствена опитност в живота на вярата: “Вятърът духа където ще. Чуваш гласа му, но не можеш да кажеш откъде идва и накъде отива. Така е и с всеки, роден от Духа” (Йоан 3:8).

В края на краищата молитвата ще си остане това, което винаги е била - тайна. Затова ето един адекватен съвет: не ѝ правете “дискция”. Просто я практикувайте и се уверете сами какво може да направи Бог. **ХМ**